

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА
СВОЈОЈ ДУХОВНОЈ ДЕЦИ
О ВАСКРСУ 2009. ГОДИНЕ

ПАВЛЕ

ПО МИЛОСТИ БОЖИЈОЈ ПРАВОСЛАВНИ АРХИЕПИСКОП ПЕЋКИ, МИТРОПОЛИТ БЕОГРАДСКО-КАРЛОВАЧКИ И ПАТРИЈАРХ СРПСКИ, СА СВИМ АРХИЈЕРЕЈИМА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ, СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ И СВИМА СИНОВИМА И КЋЕРИМА НАШЕ СВЕТЕ ЦРКВЕ: БЛАГОДАТ, МИЛОСТ И МИР ОД БОГА ОЦА, И ГОСПОДА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА, И ДУХА СВЕТОГА, УЗ РАДОСНИ ВАСКРШЊИ ПОЗДРАВ:

**ХРИСТОС ВАСКРСЕ!
ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!**

*Рецимо, браћо, и онима који нас мрзе,
опростимо све ради васкрсења.*

(Пасхална стихира)

И ове године у пролећне дане, драга браћо и сестре, у једнакој радости прослављамо највећи празник Цркве Божије, Васкрсење Христа Спаситеља. Сваке године у ово доба, када тајанствена сила живота буди обамрлу природу, слава Васкрслог Господа и у нама буди један светлији, светији и радоснији живот. Данас навиру узвишене мисли, рађају се дивна осећања и обузима нас једно свето и несвакидашње расположење. Са Васкрслим Господом и ми се уздижемо у један виши и садржајнији живот. Блиста у срцу нашем победнички сјај вечног живота који нам је даровао наш Васкрсли Искупитељ и Спаситељ. Као што је у оном тајанственом Почетку, на Божију Реч постао свет и у свету живот, тако је својом Божанском силом васкрснуо из мртвих Син Божији Исус Христос. Овај велики догађај тајанствен је као стварање света, чудесан и узвишен као права песма радости која се заорила над свеукупном Божанском творевином. Шта више, као пуноћа првог стварања и као ново стварање, он је још чудеснији и узвишенији како од првог стварања тако и од свих историјских збивања.

Многи векови деле нас од оног ведрога јерусалимског праскозорја, када су свете жене Мироносице угледале празан гроб. А биле су дошле да мртво тело свога Учитеља помажу мирисима, да Га оросе сузама и да хладну гробну плочу загреју топлином своје љубави, своје верности и своје оданости. Биле су оне и поред крста Распетог Спаситеља онда када су Га, осим Мајке и једног ученика, сви били оставили. Макар и издалека пратиле су оне последње тренутке највећег Учитеља. Нису Га заборавиле ни када је умро. Зато су удостојене да буду први сведоци и први весници Васкрсења, прве радоснице новог живота у Васкрслем Господу. Данас и у нашим ушима одзвања ехо оне благе опомене коју им је упутио анђео Божији са гробног камена: „Што тражите живог међу мртвима? Није овде, него устаде” (Лк 24, 5–6). И уплашене жене, ту у врту где је био гроб, прве доживеше радосни сусрет са Васкрслим Господом. Упутио их је да иду у Галилеју, да обавесте ученике и да их обрадују радосном вешћу да ће се и њима јавити (Мк 16, 7). И ево, драга децо Божија, и ова наша данашња васкршња радост потиче од тог сусрета са Васкрслим Господом, Који је васкрсао за нас и унео радост новог живота у све следбенике Своје и исповеднике Његове Божанске науке.

Исто тако, деле нас векови од сутона оног јерусалимског дана, када се Васкрсли Господ јавио следбеницима Својим, Клеопи и другом ученику. Преплашени, хитали су они из Јерусалима у Емаус, да би се склонили због страха од Јудеја. Иако нису били храбри као свете жене Мироносице, удостојени су сусрета са Васкрслим Господом. Скрио је Он од њих Свој пређашњи лик, па Га нису познали. И када их је после разговора о ономе што се догодило у Јерусалиму и ломљења хлеба напустио, исповедише се један другоме како је „срце горело у њима” док је са њима беседио (Лк 24, 13–32). Онај исти свети огањ, који је горео у срцима двојице Христових ученика који су ишли за Емаус, пламса данас и у нама, када прослављамо овај Празник над празницима, када и ми доживљавамо духовни сусрет са невидљивим победитељем смрти. Исти тај огањ грејао је и греје Цркву Божију у дугим вековима њене историје. Зар Он сам није казао: „Дођох да бацам огањ на земљу” (Лк 12, 49). Тај свети огањ грејао је и претке наше и осветљавао им живот у

тамницама дугих векова. Живели су они дуго без дома, без огњишта, без слободе, у крајњој несигурности, без кућишта и имања, као и многи данас који су избегли са својих огњишта, али увек са вером у васкрслог Господа, с вером у победу правде и истине и с вером у васкрсење.

Исто тако, дуги векови деле нас од оне прве васкршне вечери, када се Васкрсли Господ први пут јавио својим од страха и разочарења преплашеним ученицима, и поздравио их поздравом охрабрења: „Мир вам!” (Јн 20, 19). У трен ока вратио им је мир, васкрсао веру у Њега и Своје Божанско посланство. Да Он, Син Божији, није васкрсао, историја хришћанства била би завршена одмах Његовим последњим речима на Крсту: „Сврши се!” (Јн 20, 30). А Он је васкрсао и у име те истине Његови ученици дадоше радосно живот за Њега. Носећи ту велику истину Његова Црква пошла је у победнички поход широм света, да без проливања крви победи своје бројне до зуба наоружане непријатеље.

„Што тражите живог међу мртвима?” (Лк 24, 5), опоменуо је, као што сте чули, анђео Божији свете жене Мироносице, наднете над светим гробом. Али оне су пошле на Његов гроб жедне истине и вечног Живота. А данас милиони и милиони духовно осиромашених и морално опустошених људи, занесени сјајем пролазних ствари, живе у овом свету као у хладном гробу. Зар се свет не претвара у фабрику и тржиште лажног сјаја и пролазних вредности? Зар се данас често не говори да човек и без неба може мирно да ходи по земљи? Као да се попео данашњи човек на високе врхове своје вавилонске куле, самоуверен у своје знање, али често ситан, себичан, агресиван и пун злих настројења која прете његовој кули и његовом опстанку. Бојимо се да ће се ова наша цивилизација сувише касно сетити Христових речи: „Без мене не можете чинити ништа” (Јн 15, 5).

Наш Спаситељ је и постао човек, да бисмо се ми обожили. Дао је да се разапне на Крсту да би искупио грехе рода људског. Васкрсао је из мртвих да би нама даровао вечни живот. Учинио је смрт само једним посебним тренутком у животу - животу који не престаје. Када је Пилат пресуђивао Спаситељу, није имао духовне снаге ни умне висине да у Њему препозна Сина Божијег. Али ипак, испред његових очију није могла да умакне лепота људског лика страдалног Спаситеља у његовој судници. „Ево човека!” — објављује Пилат тужитељима (Јн 19, 5). Овим је ипак покушавао да утиче колико-толико на окореле савести Христових убица. Веровао је да ће људски сјај Његове Личности можда неке поколебати.

Молимо Васкрслог Господа да и у нама васкрсне људски лик првобитне човекове природе, који је данас тако често извитоперен, маскиран и унакажен бројним манама и пороцима. Да и у нама свако препозна човека, обасјаног Његовим вечним животом, био

имућан или сиромашан, на великом или малом положају и месту. Наше доба је тренутно суочено са материјалном кризом, али је код нас још присутнија криза морала и карактера. Радоваћемо се ако свако, угледавши било кога од нас, може да каже: Ево човека! – да би свако, и пријатељ и непријатељ, и судија и тужилац, у свакоме од нас увек доживео истинског и правог човека. Сачувајмо, браћо и сестре, људско достојанство, које је толико уздигао Својим Васкрсењем Син Божији. Сачувајмо веру у Васкрслог Господа, љубав према ближњима, истини и правди; према свему добру које људи ипак желе, али које без помоћи Васкрслог Господа и Његовог Јеванђеља не могу постићи.

Помолимо се Васкрслем Господу и замолимо Га као двојица ученика, путника за Емаус, да остане са нама. Да му се радујемо, да из Њега црпимо снагу, да се духовно уздигемо, да нас не захвате и не однесу мутне воде нашег времена.

Упућујући ову поруку свој нашој браћи и сестрама, данас се посебно сећамо верника на Косову и Метохији, као и наших верника широм света, на свима континентима где православни Срби и сви православни хришћани данас прослављају Васкрсење Христово, ваш Патријарх и сви Архијереји Српске Цркве поздрављају вас поздравом радости и новог живота.

**ХРИСТОС ВАСКРСЕ!
ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!**

Дано у Патријаршији српској, у Београду, о Васкрсу 2009. године. Ваши молитвеници пред Васкрслим Господом:

Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски ПАВЛЕ
Митрополит загребачко-љубљански ЈОВАН
Митрополит црногорско-приморски АМФИЛОХИЈЕ
Митрополит средњезападноамерички ХРИСТОФОР
Митрополит дабробосански НИКОЛАЈ
Епископ шабачки ЛАВРЕНТИЈЕ
Епископ нишки ИРИНЕЈ
Епископ зворничко-тузлански ВАСИЛИЈЕ
Епископ сремски ВАСИЛИЈЕ
Епископ бањалучки ЈЕФРЕМ

Епископ будимски ЛУКИЈАН
Епископ канадски ГЕОРГИЈЕ
Епископ банатски НИКАНОР
Епископ за Америку и Канаду Митрополије новограчаничке ЛОНГИН
Епископ источноамерички МИТРОФАН
Епископ жички ХРИЗОСТОМ
Епископ бачки ИРИНЕЈ
Епископ британско-скандинавски ДОСИТЕЈ
Епископ рашко-призренски АРТЕМИЈЕ
Епископ бихаћко-петровачки ХРИЗОСТОМ
Епископ осечко-пољски и барањски ЛУКИЈАН
Епископ средњоевропски КОНСТАНТИН
Епископ западноевропски ЛУКА
Епископ тимочки ЈУСТИН
Епископ врањски ПАХОМИЈЕ
Епископ шумадијски ЈОВАН
Епископ славонски САВА
Епископ браничевски ИГЊАТИЈЕ
Епископ милешевски ФИЛАРЕТ
Епископ далматински ФОТИЈЕ
Епископ будимљанско-никшићки ЈОАНИКИЈЕ
Епископ захумско-херцеговачки ГРИГОРИЈЕ
Епископ ваљевски МИЛУТИН
Епископ западноамерички МАКСИМ
Епископ горњокарловачки ГЕРАСИМ
Епископ аустралијско-новозеландски ИРИНЕЈ
Епископ умировљени захумско-херцеговачки АТАНАСИЈЕ
Викарни Епископ хвостански АТАНАСИЈЕ
Викарни Епископ јегарски ПОРФИРИЈЕ
Викарни Епископ липљански ТЕОДОСИЈЕ
Викарни Епископ диоклијски ЈОВАН
Викарни Епископ моравички АНТОНИЈЕ

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА:

Архиепископ охридски и Митрополит скопски ЈОВАН
Епископ полошко-кумановски ЈОАКИМ
Епископ брегалнички и мјестобљуститељ Епархије битољске МАРКО
Викарни Епископ стобијски ДАВИД